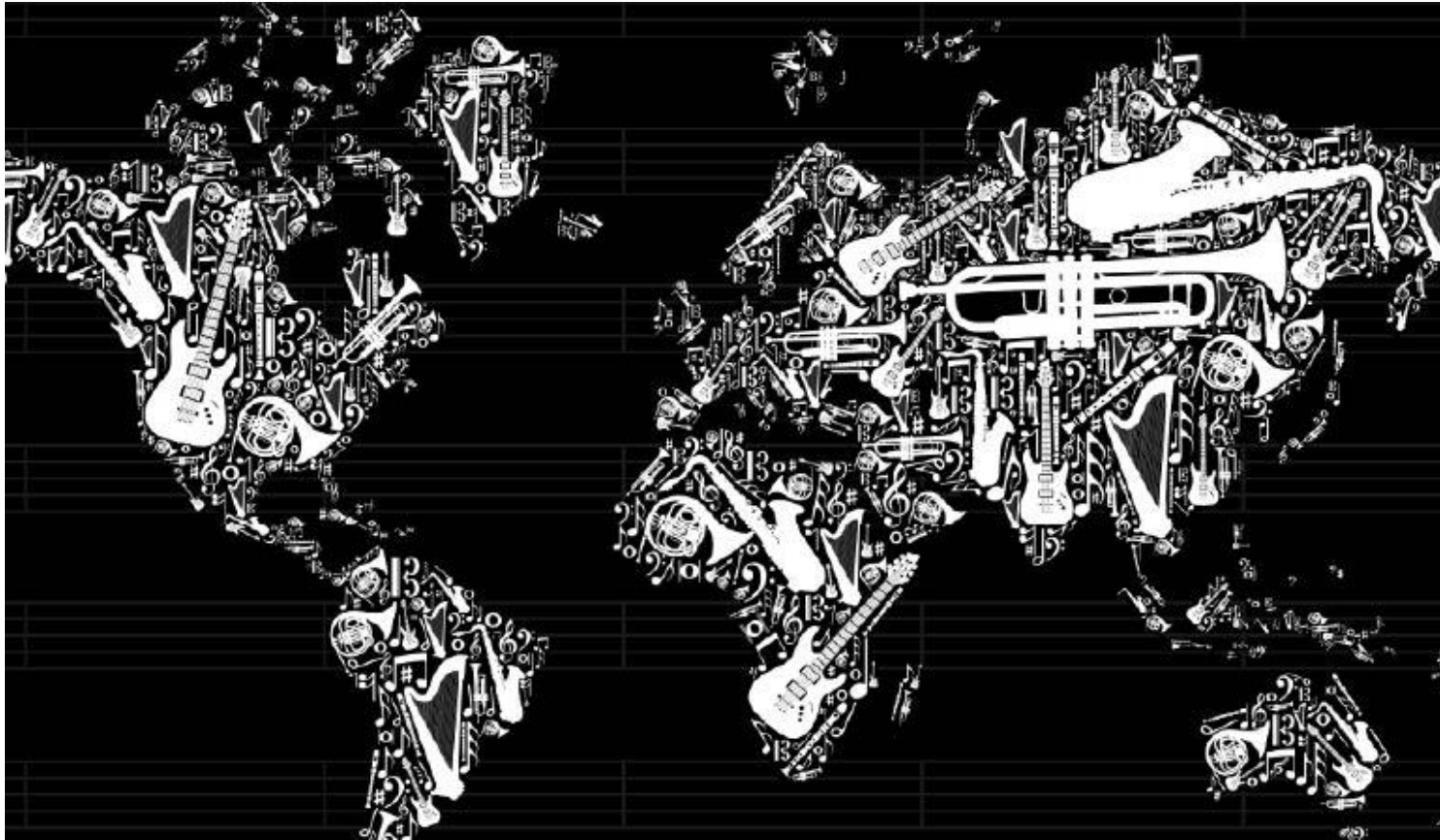

Audycje muzyczne kl. 5 i III

Dzieje muzyki - epoki

Muzyka towarzyszyła człowiekowi prawie od „zawsze”. Jako dziedzina kultury i sztuki rozwijała się na przestrzeni wieków.

Wiele kultur wytworzyło własną muzykę, teorię i literaturę.

Sacrum i profanum

U zarania muzycznej historii zaobserwować można wykształcenie się dwóch odrębnych nurtów: **sacrum** i **profanum**. Podział ten istnieje do dnia dzisiejszego.

Muzyka sacrum związana jest ze sferą religijną, z kultem, obrzędami oraz uroczystościami o charakterze religijnym. W starożytności dostęp do niej mieli wyłącznie kapłani oraz najważniejsi dostojnicy w państwie. Muzyka religijna stanowiła bardzo ważny element życia społecznego, dlatego też ciągle była rozwijana i stawała się bardziej profesjonalna.

Świecka,
rozrywkowa

Muzyka *profanum* jest świecka czyli dotyczy życia codziennego. Odzwierciedla m.in. różne nasze emocje, przeżycia, sprawy materialne...

EPOKI STYLISTYCZNE

W muzyce europejskiej możemy wyróżnić następujące epoki:

Starożytność (do V wieku ne.)

Średniowiecze (V-XV wiek)

Renesans (II poł. XV i XVI wiek)

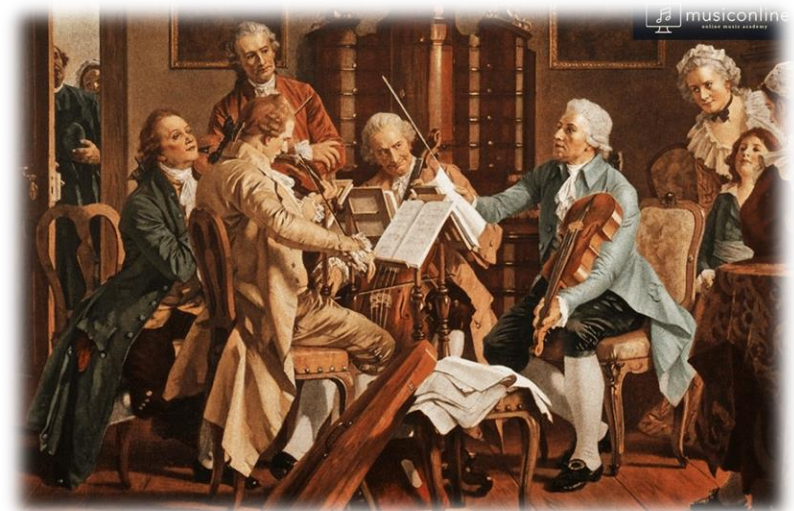
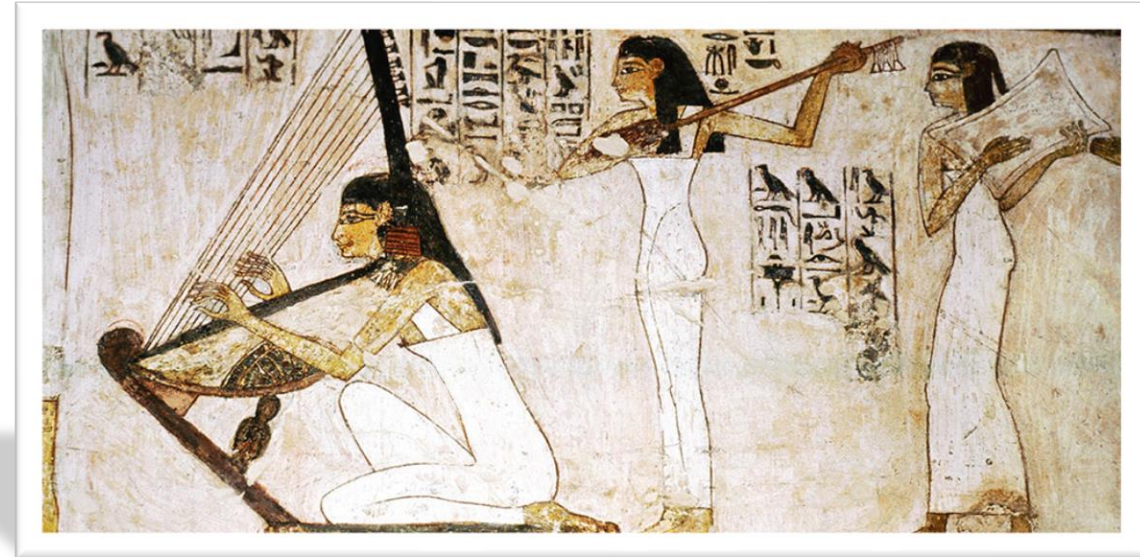
Barok (XVII do 1750)

Klasycyzm (1750-1820)

Romantyzm (1820 – 1900)

Modernizm (1900- ok. 1970)

Postmodernizm (od ok. 1970-współczesność)

Europejska muzyka średniowieczna jest w dużym stopniu związana z filozofią chrześcijańską i liturgią kościelną.

Muzyka dawna – Średniowiecze

Muzyka w średniowiecznej Europie miała bardzo wysoką pozycję społeczną i uważana była za naukę. Teoretyk muzyki (nazywany musicus) zajmował w hierarchii społecznej znacznie wyższą pozycję niż muzyk i kompozytor (cantores), których uważano jedynie za rzemieślników. To właśnie traktaty teoretyczne są dziś głównym źródłem wiedzy o muzyce tamtych czasów.

Chorał gregoriański
– śpiew jednogłosowy po łacinie

<https://www.youtube.com/watch?v=C6CbYG3DSPY>

<https://www.youtube.com/watch?v=5r3mSZ-feK0>

We wczesnym okresie średniowiecza (do 1150 roku) dominowała muzyka liturgiczna, głównie tzw. **chorał gregoriański** (zwany też monodią gregoriańską), czyli repertuar jednogłosowych śpiewów liturgicznych kościoła rzymskokatolickiego.

Chorał zrodził się z wielu tradycji — muzyki synagogalnej, bizantyjskiej i greckiej. Chorałowo **śpiewano psalmy, antyfony, responsoria** a także hymny, sekwencje, tropy. Wykonywano je podczas nabożeństw i tzw. godzin kanonicznych przez mężczyzn bądź chłopców śpiewających *a cappella*.

